

BLIKSEM-INTERVIEW IN PYAMA.

HET MYSTERIE-BAKHUIJS

„Ik ben nu toch prof en moet er dus van halen, wat er van te halen is”.

Toen Bakhuijs, de groote „Bep” zich Maandagnacht zoo wreed in zijn slaap gestoord zag en zijn echtgenoot er op uittrok, om de zaak op te helderen, stond er in hotel Central aan de Krulskade een koffertje van minimale afmetingen, met zorgvuldig opgevouwen een vest erover.

Bakhuijs was in alle stilte Maandagavond hier ter stede aangekomen om nog enkele hangende kwesties af te wikkelen, voordat hij Nederland den rug ging toekeren, om in Frankrijk zijn geluk te gaan beproeven. En toen hij dan door de politie was weggevoerd en ook zijn echtgenoot het hotel had verlaten, stond daar in al zijn welsprekendheid het koffertje in Central, lag er bovendien het vest. Deze eigendommen van den man, wiens naam in de geheele voetbalwereld tot voor kort werd genoemd, wiens daden werden gevreesd, wezen er op, dat hij hier tenslotte toch wel weer terug zou komen. Hetgeen ook, na zijn Amsterdamsche escapade geschiedde, zij het ook laat op den avond.

Hoe zat het nu eigenlijk precies met die Fransche contracten; waarom was Bakhuijs tot het professionalisme overgegaan, kortom, welke draad liep er nu door het mysterie, tegen welks waas de figuur van den goalgetter als een schim afstak? Allemaal vragen, welke den voetballiefhebber de laatste maanden hebben beziggehouden en waarop thans mogelijk een afdoend antwoord zou zijn te verkrijgen.

En dies begaf de Nieuwsblad-reporter zich naar de deur van

gisteravond naar Central, waar voor de deur van Bakhuijs' kamer twee bruine schoenen stonden. De schoenen van Bakhuijs; niet de „beroemde” schoenen, maar zijn gewone trappers, waar hij overigens in het geheel niet mee pleegt te trappen.

Beu van alles

Een bescheiden tikje en even later stond nu de veelbesproken man, blootsvoets en in pyama, een groote jongen eigenlijk zoo. Hij wilde niets vertellen, was beu van alles; beu van de kranten, welke al zooveel over hem hadden geschreven; beu van de menschen, die hem hadden bejubeld en hem nu nawezen; beu ook van het voetballen, dat, nu hij er nog wel mee gaat verdienen, geen enkele bekoring meer voor hem had. Het oude lied van den vergankelijken en o zoo teeren roem, dat toch telkens weer nieuw is en zoo slecht en veelal te laat wordt begrepen.

Hij gaat naar Metz, zeker. Zondag moet hij al spelen en hij zal spelen.

— Dus dat is dan een afscheid voor twee jaar voorloopig?

— Misschien ben ik wel eerder terug. Ik weet niet, hoe het loopen zal. Het contract geldt maar voor een seizoen, tot eind Mei 1938. Maar het kan natuurlijk met goedvinden van beide partijen worden verlengd.

Dan, met eenige bitterheid in zijn stem:

— Ik had hier willen blijven, als trainer voor de een of andere club. Dat ging echter niet en nu ga ik maar...

— Hoe is dat eigenlijk gegaan met die contracten voor Rheims en nu voor Metz?

— Ja, kijk u eens, ik heb mij verbonden aan een sportblad, waar ik geregeld voor schrijf. Daar kan ik dus niets over zeggen.

Een wrang bijsmaakje heeft het, wanneer hij daaraan toevoegt:

— Ik ben nu immers prof! Dan moet ik er ook van halen, wat er van te halen valt!

Bakhuijs leunt van den eenen blooten voet op het koude zeil op den anderen en maakt op deze wijze een vrij hulpeloos indruk.

Het gesprek stopt.

— Het spijt mij, maar ik kan u heusch verder niets zeggen. Ik hoop alleen de jongens van de Nederlandsch Elftal Club het volgend jaar te Parijs bij de wereldkampioenschappen te zien. Als u het goed vindt, ga ik maar weer slapen...

En met een grijns op dat bekende gelaat met

de twee uitstaande ooren, welke zoo menigmaal een dankbaar onderwerp zijn geweest van humoristische teekenaars, voegt hij er aan toe:

— Dat heb ik vannacht niet al te veel kunnen doen.

Vanmorgen is Bakhuijs met zijn echtgenoot naar Venlo terug gereisd, om daar de laatste hand te leggen aan de voorbereidingen voor zijn vertrek naar Metz, dat morgen of Vrijdag zal geschieden.

Er waren evenwel aan het station D.P. geen opdringende, juichende menschen...

De kleine bagage van een groot voetballer.